

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 184/2024-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/157/2016 z 8. februára 2017, uzneseniu Okresného súdu Skalica sp. zn. 8Nt/15/2020 z 13. januára 2021 a uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/36/2021 z 30. marca 2021 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na obhajobu zaručeného čl. 50 ods. 3 ústavy rozhodnutiami všeobecných súdov označenými v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje zrušenie rozsudku z 8. februára 2017 a vrátenie veci na ďalšie konanie. Žiada aj o ustanovenie právneho zástupcu.

II.

Skutkové východiská

2. Napadnutým rozsudkom z 8. februára 2017 okresný súd schválil dohodu o vine a treste, na základe čoho uznal sťažovateľa vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172

ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase. Trestného činu sa sťažovateľ dopustil tým, že si zadovážil sušené konope, ktoré potom v januári 2016 predal v množstve zodpovedajúcom 110 obvyklým jednorazovým dávkam. Okresný súd mu uložil súhrnný trest odňatia slobody na 2 roky s podmieneným odkladom s určením skúšobnej doby na 3 roky, zákaz vedenia motorových vozidiel na 36 mesiacov, ako aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 8. februára 2017.

3. Okresný súd a Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozhodnutiami sp. zn. 8Nt/15/2020 z 13. januára 2021 a sp. zn. 3Tos/36/2021 z 30. marca 2021 rozhodli, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe neosvedčil a že vykoná trest odňatia slobody 2 roky v ústave so stredným stupňom stráženia.

4. Sťažovateľ podal 26. januára 2023 okresnému súdu návrh na povolenie obnovy konania uvedeného trestného konania, ktorý odôvodnil poukazom na uznesenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 2014 V1/2P242/15/1000-7 z 20. júla 2015 v spojení s rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/104/2016 a sp. zn. 4To/11/2014, z ktorých vyplýva, že ak akékoľvek množstvo sušiny marihuany neobsahuje koncentráciu účinnej látky THC najmenej 2 % hmotnostných, nepôjde o omamnú a psychotropnú látku v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a teda nepôjde o trestný čin. V prípade, v ktorom bol odsúdený, išlo o množstvo sušeného konope s hmotnosťou 54,86 g obsahujúce 658 mg THC s koncentráciou THC 1,2 % hmotnostných, z čoho vyplýva, že uvedené množstvo nemožno pokladať za omamnú a psychotropnú látku, a preto mal byť v pôvodnom konaní oslobodený spod obžaloby.

5. Okresný súd uznesením č. k. 6Nt/8/2023-29 z 19. apríla 2023 návrh sťažovateľa zamietol, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Okresný súd konštatoval, že uznesenie generálneho prokurátora nie je novou skutočnosťou alebo dôkazom. Okrem toho namietaná skutočnosť (či ide alebo nejde o trestný čin) je právnou otázkou, ktorá nemôže byť predmetom prieskumu návrhu na obnovu konania, tak ako ju formuloval sťažovateľ, pretože okresný súd by sa tak postavil do role odvolacieho súdu, čo je v tomto konaní neprípustné. Napokon okresný súd uviedol, že uznesenie generálneho prokurátora ani rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave nie sú preň v namietanej veci právne záväzné.

6. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť podľa Trestného poriadku, ktorú krajský súd uznesením č. k. 3Tos/115/2023-47 z 8. augusta 2023 zamietol.

III.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta protiústavnosť mu uloženého trestu odňatia slobody. Poukazuje opäť na uznesenie generálneho prokurátora z 20. júla 2015 a na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/104/2016 a sp. zn. 4To/11/2014 týkajúce sa určenia koncentrácie účinnej látky v sušine na účel trestnoprávnej kvalifikácie. V okolnostiach sťažovateľovej veci malo

použitie uvedených aktov generálneho prokurátora a Krajského súdu v Bratislave viesť k jeho oslobodeniu. V deň, keď uzavrel dohodu o vine a treste, nemal o nich vedomosť.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Vzhľadom na laickú povahu ústavnej sťažnosti bolo potrebné, aby ústavný súd ustálil jej rozsah, teda aby zodpovedal otázku, ktoré rozhodnutia sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu vyhodnotiť ako porušujúce jeho označené práva.

9. V časti ústavnej sťažnosti označenej ako „*Návrh na rozhodnutie*“ sťažovateľ označil ako porušujúci jeho práva iba rozsudok okresného súdu z 8. februára 2017, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste. V úvode ústavnej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že podáva „*sťažnosť na vyššie uvedené sp. značky porušovateľa*“, a okrem rozsudku okresného súdu z 8. februára 2017 uvádza aj rozhodnutie okresného súdu z 13. januára 2021 a rozhodnutie krajského súdu z 30. marca 2021, ktorými bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto vykoná trest odňatia slobody. Napokon sťažovateľ v ústavnej sťažnosti odkazom na uznesenia okresného súdu z 19. apríla 2023 a krajského súdu z 8. augusta 2023 informuje, že jeho návrh na obnovu trestného konania bol zamietnutý.

10. Z rekapitulovaného obsahu ústavnej sťažnosti ústavný súd ustálil ako predmet prieskumu rozsudok okresného súdu z 8. februára 2017, ako aj rozhodnutie okresného súdu z 13. januára 2021 a rozhodnutie krajského súdu z 30. marca 2021 o tom, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe neosvedčil a vykoná trest odňatia slobody. Vo vzťahu k týmto rozhodnutiam sťažovateľ zrozumiteľne v ústavnej sťažnosti uvádza, že ich z pohľadu rešpektu k jeho označeným právam namieta. Takýto postoj však neprejavil voči uzneseniam okresného súdu a krajského súdu zamietajúcim jeho návrh na obnovu konania, ktoré v ústavnej sťažnosti spomína len informatívne na podporu svojho presvedčenia o včasnosti podania ústavnej sťažnosti proti ostatným napadnutým rozhodnutiam. Preto uznesenia okresného súdu 19. apríla 2023 a krajského súdu z 8. augusta 2023 ústavný súd nepojal ako súčasť rozsahu ústavnej sťažnosti, ktorým je podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. K napadnutému rozsudku okresného súdu z 8. februára 2017 ústavný súd uvádza, že uzavretím dohody o vine a treste sa sťažovateľ sám zbavil oprávnenia podať proti tomuto rozsudku odvolanie, prípadne aj dovolanie. Ide o zákonný dôsledok vyplývajúci z § 334 ods. 4 Trestného poriadku. Jedinou zákonom povolenou výnimkou v tomto smere je odvolací a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom. Sťažovateľ netvrdí ani nepreukazuje, že by z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), ktorý sa na úrovni ústavnej regulácie kryje s čl. 50 ods. 3 ústavy, opravné prostriedky využil, preto je v tejto časti jeho ústavná sťažnosť neprípustná. Rovnaký záver je však potrebné prijať aj vo vzťahu k ostatným právam, ktorých porušenie rozsudkom z 8. februára 2017 sťažovateľ namieta. Dôvodom je dobrovoľné rozhodnutie sťažovateľa uzavrieť dohodu o vine a treste, čo má za následok nemožnosť využiť prostriedky nápravy, ktorými je podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde

prípustnosť ústavnej sťažnosti podmienená. Preto v tejto časti bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

12. Pokiaľ ide o uznesenie okresného súdu sp. zn. 8Nt/15/2020 z 13. januára 2021, bolo ním rozhodnuté, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe neosvedčil a že vykoná trest odňatia slobody. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľ mohol podať sťažnosť podľa Trestného poriadku, čo aj využil. O sťažnosti meritórne rozhodol krajský súd, preto ústavný súd viazaný ústavným princípom subsidiarity svojej právomoci odmietol v tejto časti ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie o nej.

13. Napokon, pokiaľ ide o uznesenie krajského súdu sp. zn. 3Tos/36/2021 z 30. marca 2021, je zjavné, že ústavná sťažnosť podaná na poštovú prepravu 29. novembra 2023 a doručená ústavnému súde 1. decembra 2023 je v tejto časti zjavne oneskorená.

14. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

15. Sťažovateľov návrh na obnovu konania nie je možné chápať ako splnenie podmienky podľa poslednej vety ustanovenia citovaného v predchádzajúcom odseku. Svojím návrhom sa totiž sťažovateľ nedomáhal obnovy konania, v ktorom sa rozhodovalo, či sa v skúšobnej dobe osvedčil, prípadne či vykoná trest odňatia slobody. Sťažovateľ žiadal obnovu pôvodného trestného konania. Preto návrh na obnovu konania, ktorý podal 26. januára 2023, nemožno vyhodnotiť ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorého podanie má za následok zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti podľa § 124 štvrtej vety zákona o ústavnom súde. V tejto časti je preto ústavná sťažnosť podaná oneskorene a z tohto dôvodu ju ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietol.

16. Naostatok ústavný súd rozhodol aj o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pre ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiadala, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný

dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2024

Robert Šorl
predseda senátu